

Izšķērdība

Mācītājs A. C. Šulcs

Sāksim ar vienu no spēcīgākajiem Bībeles stāstiem par izšķērdību.

Bet, kad Jēzus bija Betānijā.., viena sieva piegāja pie Viņa, tai bija akmens trauciņš ar dārgu svaidāmo eļļu, kuru tā izlēja Viņam uz galvu, Viņam sēžot pie galda. Kad mācekļi to redzēja, tie apskaitās un sacīja: „Kamdēļ šī izšķērdība? To varēja dārgi pārdot un naudu izdalīt nabagiem” (Mat. 26:6-9).

Viena no lietām, ar ko mūsdienu kristieši nav slaveni, ir izšķērdīgs gars, izņemot, protams, ja tas attiecas uz viņiem pašiem. Kad vidusmēra kristietis nopērk jaunu mašīnu, viņš priecīgi var liecināt: „Tas Kungs man palīdzēja izdarīt veiksmīgu pirkumu, es nokaulēju cenu par 1000 \$.” Draugs, taviem brāļiem šī liecība var izklausīties labi, bet kādu nospieš un sevi pacelt – tam vienmēr trūkst dievišķības zīmoga. Vai uz pārdevēju neatstātu labāku kristīgo iespaidu tas, ja viņam dotu iespēju veikt izdevīgu darījumu priekš sevis? Viņam arī vajadzīgs nopelnīt maizi priekš saviem bērniem. Dievs atalgo devīgos. Jo Viņš ir teicis: *..ar kādu mēru jūs mērojat, ar tādu jums taps atmērots* (Mat. 7:2).

Skopums pret citiem un izšķērdība pret sevi tik lielā mērā ir kļuvusi par kristīgās kultūras daļu, ka savā aklumā neesam sapratuši, ko mēs visus šos gadus darījām, kad teicām: „Tas Kungs mums ir devis izdevīgu darījumu.” Mēs esam dzīvojuši saskaņā ar miesīgo dabu pēc principa: „Svētīgāk ir ņemt nekā dot,” nevis *Svētīgāk ir dot nekā ņemt* (Ap.d. 20:35). Ja gribam būt zemes sāls, šo tieksmi jāvērs pretējā virzienā. Vai saproti? Mīli un dod! Jo evaņģēlijs ir: *Tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš devis..* (Jāņa 3:16).

Izšķērdība – aizmirstā Dieva īpašība

Kad cilvēks kļūst par kristieti, viņu drīz vien iepazīstina ar trim visvairāk redzamajām Dieva īpašībām: *omnipotenci* (visvarenību), *omniprezenci* (visuresamību) un *omniscenci* (viszināšanu). Tiešām, šīs īpašības mūs iespaido, bet tās neaizskar mūsu sirdi, jo neatklāj Dieva, kurš ir mīlestība, raksturu. Dieva mīlestība dod, un Viņa devība vienmēr ir izšķērdīga. Tāpēc visi Dieva bērni, kuri staigā ar Viņu, ir tikpat izšķērdīgi kā viņu Tēvs.

Radīšanas stāstā mēs ieraugām ne tikai Dieva omnipotenci, omniprezenci un omniscenci, bet tas lieliski atklāj arī Viņa izšķērdību. Viņš radīja pagaidu Visumu, tomēr pildīja to ar Sava rakstura, Savas mīlestības un labvēlības tēlu. Tajā mēs redzam, ka Dievs neko nedara pa lēto, pa pusei vai vieglprātīgi. Viņš varēja būt ekonomisks un radīt tikai sauli. Bet Dievs radīja arī mēnesi un zvaigznes. Izšķērdīgi! Viņš radīja tūkstošiem jūras dzīvnieku sugu, kas dzīvo varenā krāšņumā, slēpti no cilvēka acīm. Padomā par daudzajām brīnišķīgo putnu sugām un atšķirībām starp kolibrijiem, stārķiem un ērgļiem. Izšķērdīgi! Padomā par sauszemes zvēru, augu un kukaiņu dažādību. Padomā par strautu, ezeru, mežu, līdzenumu un kalnu daudzumu un savdabību. Padomā par patiku, ko gūstam ar savu maņu palīdzību: acu spēju uztvert un smadzenēs radīt tēlus, tūkstošiem skaņu un ritmu, ko spējam dzirdēt, un par gardumiem, ko mēle var sagaršot. Dievs ir izšķērdīgs Dievs!

Tagad atstāsim dabu un padomāsim par Dieva izšķērdību pestīšanā – par grēku izpiršanas vareno plānu, par dāsno žēlastību, kad Viņš piedod un atkal piedod, par to, ka Dievs Golgātas krustā deva Savu vislabāko, Savu Paša Dēlu. Izšķērdīgi! Viņš ne tikai piedod, bet arī tīra mūs. Ne tikai tīra, bet arī atjauno. Ne tikai atjauno, bet nāk arī mājot mūsos. Dievs ne tikai mājot mūsos, bet arī sarunājas ar mums. Viņš ne tikai sarunājas ar mums, bet dara mūs arī spēcīgus. Ne tikai dara mūs spēcīgus, bet mūs arī uztur. Viņš ne tikai uztur, bet arī *spēj jūs pasargāt, ka neklūpat, un nostatīt nevainīgus un līksmus Savas godības priekšā* (Jūdas 1:24). Izšķērdīgi!

Dievs dara ne tikai to, kas jādara, bet Viņš dara izcili, *..daudz vairāk par visu, ko lūdzam vai saprotam..* (Efez. 3:20). Viņš mums dod ne tikai ķēniņu, bet arī ķēniņvalsti, ne tikai vietu debesīs, bet arī tīra zelta ielas, pa kurām staigāt, kad tur ieradīsimies. Viņš radīja eņģeļus ne tikai, lai mūs aizsargātu, bet lai tie mums kalpotu. Tādējādi mēs redzam Dieva izšķērdību radībā un pestīšanā.

Ņemot vērā, cik pārmērīgi devīgs Dievs ir pret mums, kā mēs varam skatīties uz citiem, atrunājoties par dažiem dolāriem, vai atsakoties ziedot draudzē, kamēr nesaņemam nodokļu atlaides?

Lai Dievs ir mums žēlīgs, citādi mēs iesim bojā! Kaut mēs visi būtu Viņa izšķērdības turpinātāji! Tādēļ Jēzus Kalna svētrunā mācīja, lai paejam divas jūdzes, ja kāds mums spiež iet vienu.

Tad nu tieši šī Betānijas sievas izšķērdība ir tas, kas tā iespaidoja mūsu Kungu, ka Viņš gribēja, lai viņai par piemiņu šo stāstu stāstītu visā pasaulē (Mat. 26:12-13). Būtībā tas sasaucas ar Jēzus pieminēšanu – kad tu piemini VIŅU Svētajā vakarēdienā, tu piemini ŠO SIEVIETI viņas izšķērdības dēļ!

Marijas izšķērdība

Padomāsim par trim Marijas rīcības novērtējumiem:

1. Jēzus teica: *..Viņa pie Manis ir padarījusi labu darbu* (Mat. 26:10).
2. Mācekļi sašutuši teica: *..Kamdēļ šī izšķērdība?* (8.p.)
3. Jūda jautāja reliģiozajiem vadītājiem: *Ko jūs man dosit, es jums Viņu (Jēzu) nodošu?* (15.p.)

Padomā par šiem trīs attieksmju veidiem: uzslavu, nosodījumu un nodevību. Visus šos attieksmju veidus pauda reliģiozie cilvēki, un visi šie attieksmju veidi redzami draudzē arī šodien.

Sieviete uz Jēzus galvas izlēja dārgas svaidāmās zāles. Nevienš nebija gatavs šai devībai, tikai Jēzus, un nevienš to arī neuzslavēja, tikai Jēzus. Tomēr mācekļiem vajadzēja zināt, ja Elija bija atraitnes pēdējās ēdienreizes vērts (1.Ķēn. 17:7-15), cik daudz vairāk Jēzus bija šīs dāvanas vērts! Ak, padomā tikai par šo vērtību – gada alga! Varbūt tas bija sievietes mantojums jeb viņas dzīvības apdrošināšanas polise. Lai kas tas būtu, vienā mirklī šīs svaidāmās zāles zaudēja savu naudas vērtību. Visi sapņi, kas ar to saistījās, tika atstāti Jēzus dēļ. Jā, tuvība ar Jēzu, kādu sieviete juta un meklēja, lika viņai Jēzum atdot savu vislabāko. Izšķērdība!

Jēzus bija apmierināts, jo šāda veida devība pilnīgi saskanēja ar Dieva dabu. Kā Dievs vienmēr ir izšķērdīgs pret mums, tā arī mums jābūt izšķērdīgiem. Un mūsu izšķērdībai jāizpaužas vispirms pret tiem, kuri Viņam vistuvāk, un tad jāsniedzas pat pie tiem, kuri vistālāk no Viņa. Bībelē teikts: *Tad nu, kamēr mums ir laiks, darīsim labu visiem, bet sevišķi ticības biedriem* (Gal. 6:10). Un vēl: *..mīliet savus ienaidniekus, dariet labu tiem, kas jūs ienīst* (Lūk. 6:27).

Mācekļi apšaubīja sievietes saimniekošanu. Viņu sūdzība bija: „Pārāk daudz vienam un pārāk maz daudziem.” *To varēja dārgi pārdot un naudu izdalīt nabagiem.* Jā, šāda ir miesīgās sirds matemātika. Mācekļi, kaut arī bija kopā ar Jēzu katru dienu, nezināja Dievs sūtītā vīra vērtību! Ak, cik ļoti atšķiras Dieva sirds no tāda cilvēka sirds, kurš ir bez Dieva!

Cik daudzu draudžu padomes lepojas ar savām lielajām misijas programmām un skaistajām celtnēm, bet neņem vērā visdārgākos, kas ir viņu vidū! Tas izraisa Jēzū sašutumu. Jēzus teica: *Viņa pie Manis ir padarījusi labu darbu. Jo nabagi ir arvien pie jums..* (Mat. 26:10-11). To, ko mācekļi uzskatīja par izšķērdēšanu, Jēzus uzskatīja par došanu Dievam. Tu nedari slikti, lejot to pār jebkuru Dieva sūtītu cilvēku.

Ak, mans draugs, met nost šodienas draudžu komiteju auksto, racionālo, nomērīto, analītisko, aprēķina priekšstatu par saimniekošanu. Kristum ar šo priekšstatu nav nekādas daļas, un tam nav Viņa svaidījuma, jo tas nesaskan ar Viņa dabu. Mans draugs, cik bieži tu sastopies ar garīgo diženumu? Kad to ieraugi, tu nevari atdot „pārāk daudz” un tāpēc nepatikt savam Kungam. Bet esi gatavs, ka daži sašutīs tāpat kā Jūdas, kurš nodeva un pilnīgi atstāja Jēzu.

Mīlestības sirdī mājo izšķērdība. Paņem prom to no savas laulības, un romantika beigsies. Izņem to no draudzes, un svaidījuma vairs nebūs. Izņem to no savas sirds attiecībā pret saviem ienaidniekiem, un tu pārkāpsi Dieva likumu. Izšķērdība? Jā! Nevar būt nevienas vietas un neviena darba bez tās. Dievs ir izšķērdīgs un tāpat arī Viņa bērni.